

Col·legi públic S. Vilarrasa - Besalú

SOM-HI TOTS PLEGATS!

Altra vegada ens trobem davant un nou curs escolar.

Els alumnes, il·lusionats, han agafat els llibres, fa ben poc estrenats, i van cada dia a la seva feina.

Un any més es repetirà dia a dia l'anar i tornar, a unes hores ben determinades, de tots els nens i nenes pels carrers de la vila. Quin guirigall! Quina vitalitat!

Un any més...!

En renovar el curs, com aquell qui comença un nou any, ens proposem noves intencions, refermem les propostes anteriors i ens jurem a nosaltres mateixos no tornar a caure en els errors viscuts, i treballar més que mai. Després ve la realitat, i cadascú la viu i la resol a la seva manera: uns triomfen i d'altres s'hi queden enganxats; aquell cau allà on l'altre en fa una festa...

Un any més...!

Hem començat el curs tot tenint encara records del cinquantenari que tots junts hem celebrat. Aquests records s'han revifat en el decurs de la Festa Major, en la qual l'entitat «Amics de Besalú», en un acte senzill i emotiu, ens ha fet ofrena dels quatre llibres que ha editat, els quals recullen els treballs presentats en cadascuna de les assemblees celebrades durant els vint-i-cinc anys de la seva vida.

Tot el Claustre de Professors n'ha quedat molt satisfet, i així es va fer constar en l'acta de la reunió corresponent. Agraïment que fem extensiu també a totes aquelles persones i entitats que ens ajudaren que els actes programats amb motiu d'aquella commemoració fossin més esplendorosos i quedessin més a la memòria de tots nosaltres.

Hem començat el curs amb unes recents manifestacions del «nostre» Ministre a tots els mitjans de comunicació. Manifestacions que encara ressonen a les nostres orelles, perquè ens les recorden sovint els alumnes: «No s'han de fer DEURES a casa». Ja hi som! Això sí que ho han entès ben bé!

El nostre pensar sobre aquest respecte, és el de sempre: no es pot generalitzar; no es pot donar una resposta d'un SÍ o un NO a tothom, i fer passar tots els alumnes per allà mateix. De moment, direm que a cada nivell i a cada reunió de pares amb el mestre dels seus fills es podrà parlar d'aquest tema, i explicar quina és la millor manera d'aconseguir treure més profit de l'esforç que fa cada alumne, segons les seves aptituds i preferències. Podran parlar de la conveniència d'una major penetració entre les persones que influeixen en el nen; de la necessitat d'evitar aquell estira i arronsa tan corrent entre pares i fills, perquè es desconeixen les motivacions dels infants; de la conveniència d'ajudar-los a programar el seu temps de lleure o les seves hores extraescolars; de fer-se càrrec, tots plegats, que no tot s'acaba ni tot comença amb el problema dels «deures» i, amb això, ens referim al costum tan estès de dir: «Com que no tenen deures...» i deixar, per aquest motiu, de fer d'educadors.

A Catalunya no estan prohibits els deures. Però no per això hem d'actuar en un sentit o altre, sinó per la convicció que tenim respecte als nostres alumnes o fills de si aquells dies o en aquelles edats els calen i necessiten deures. Hem de posar els deures pel bé dels nostres alumnes, i en el moment que els necessitin.

Hi ha qui diu que si es posen deures, els infants no tenen temps de jugar, de llegir, de fer enrenou, de fer enfadar... Creiem que fer enfadar, fer enrenou, llegir, jugar..., són també diferents formes d'entendre i fer els DEURES. I que de temps, si hom se sap organitzar i no els deixem dependre massa de la TELE, n'hi ha per a fer-ho tot.

A més, no se'ns rebutjarà pas; tots reconeixem que els infants «d'ara» són més... que abans (poseu-hi vosaltres mateixos el qualificatiu que més quadri).

Hem començat el curs posats enterament a la disposició d'alumnes i pares. Aprofitem-ho i SOM-HI TOTS.

El Claustre de Professors

REHABILITACIÓ PÚBLICA DE LLUÍS COMPANYS

Amb motiu de la commemoració del cinquantenari de la proclamació de l'Estat Català pel president Lluís Companys, recordàvem, en un senzill acte que vam organitzar, la voluntat de ser d'un poble que en un moment molt determinat de la seva història, va prendre una seriosa decisió que malauradament no pogué persistir.

El dilluns dia 15 d'octubre, es va complir el quaranta-quatre aniversari de l'afusellament del president Lluís Companys. Just al cap de sis anys i nou dies d'haver proclamat l'Estat Català, el president moria afusellat per les forces d'ocupació, després d'haver estat sotmès a un consell de guerra.

Aquelles bales segaren la vida del president, però no pogueren aturar la voluntat de ser d'un poble. Un poble que lentament, però de manera constant, ha anat lluitant per les seves reivindicacions. Ara, al cap de

quaranta-quatre anys de l'afusellament del president Companys, s'ha endegat una campanya de recollida de signatures, per exigir la rehabilitació pública del president Companys, mitjançant l'anul·lació del procés que el condemnà a mort.

Malauradament, l'anul·lació del procés no tornarà la vida al president, però el poble català haurà donat un altre pas en la lluita per les seves reivindicacions. En el consell de guerra no es va processar únicament un home, sinó tot un poble.

El nostre Grup es vol adherir a aquesta campanya, i la vol fer arribar a Besalú. Per això, estem realitzant les gestions oportunes, per tal d'organitzar la campanya de recollida de signatures, la data de celebració de la qual anunciarem ben aviat.

Grup d'opinió Ressò

Parlem de teatre!

Al voltant de la taula

El resum dels personatges entrevistats, són opinions personals meves. En algunes coses he recorregut a persones properes a ells. Com és natural, poden haver-hi discrepàncies d'opinió, i les accepto de bon grat. Avui tenim:

La Mercè Abuin i Juanola: Una noia jove, alta, de bon veure. De la cara destaquen els ulls i el pentinat, molt propi d'ella. Pel carrer dona la sensació d'altiva i antipàtica, quan en realitat és senzilla i agradable, molt formada, amb idees pròpies; sap el que vol i el perquè. Caràcter viu, de vegades una mica massa fort. És bona conversadora; no conservadora! El seu hobby: el teatre, el cinema, la música, la conversa i dormir. El seu plat favorit: arròs a la cubana, i bacallà amb pebrot i tomàquet.

En Joan Corominas i Sala: Un català de soca-rel, desitja el benestar de tothom, caràcter contradictori, en certs moments dona la sensació d'una persona frustrada, enamorat de tots els seus encara que intenta dissimular-ho, molt irònic, agradable i excel·lent conversador amb una o dues persones; amb grups més nombrosos és molt diferent, de vegades gairebé bruscat; quan li sembla que està en possessió de la veritat, no canvia el seu punt de vista per ningú. Sembla que li falti un culler d'autèntica amistat. El seu hobby: Col·laborar en totes les coses del poble. El seu plat favorit: Els cargols fets per la seva mare. Resumint, podríem dir que és un idealista.

MERCÈ

—Què és, estar enamorada?: *L'enamorament és un sentiment indefinible.*

—Què significa el teatre per a tu?: *Una forma d'expressió que crea cultura.*

—Com veus el món, actualment?: *En general malament, però encara podem gaudir de les petites coses quotidianes.*

—Quines són les il·lusions de la joventut d'avui?: *Crec que la joventut lluita per assolir una societat més justa, més lliure i en pau.*

—Què prefereixen les noies d'un noi?: *Les altres no ho sé; jo, que sigui noble.*

—Qui ha de decidir en una família, l'home o la dona?: *Conjuntament.*

—Diga'm les tres pel·lícules que més t'han agradat: *«El cazador», «El expreso de medianoche», «Reeds», i si m'ho permetes, hi afegiria «Missing».*

—Sardanes o ball?: *Cada cosa al seu moment.*

—La teva poesia preferida?: *«Elegia a Ramón Sigué», de Miguel Hernández.*

—Banyador, bikini o top-less?: *Depèn de l'entorn.*

Subtil com la seva mirada!

JOAN

—T'agrada la democràcia que tenim, o canviaries alguna cosa?: *M'agrada, però com totes les coses, es podria millorar.*

—Creus que sabem fer un bon ús de la llibertat, per la llibertat que tenim ara?: *No.*

—Quina és la il·lusió de la teva vida?: *Que tots siguem ciutadans de la terra.*

—En les circumstàncies actuals, creus que és fàcil, ésser empresari?: *Molt difícil, però tot bon empresari pot simplificar les coses.*

—Creus que hi ha bon ambient, dintre l'Agrupació Teatral?: *Crec que és difícil de superar el bon ambient que hi ha ara.*

—Tu, pare de família, quina opinió et mereixen els mestres de la nostra escola?: *Per sort, la majoria d'un vuit per amunt.*

—A quin partit polític estàs afiliat?: *A cap.*

—Què prefereixes, llegir o escoltar la tele?: *Inventar.*

—Ets gelós?: *Molt.*

—Escull una sola d'aquestes coses: Poder, riquesa, intel·ligència, o amistat autèntica: *Intel·ligència.*

Artista fins als més petits detalls!